

Tveit, Peer Joasen

En morsom Bise

om

Brudlaupet i Sogn.

Na jøie, jøie mæ! maangt hev' æ haurt aa sjaat, men aldre Mafjen! Heila Kaupangshjen sto i ei Nora; abla Fugla leitte aa spela too Maana fo Dia, aa Graabeinen svor paa si gamla Tru aa Vere, at han i 14 Dage inkje sku dræpa so got so ei Gjeit. Altsamma va bære taa Glæa øve at Kasteinsfrua paa Høvland sku gjære Brydlaup aat Dotte si, aa sel henne so vel gifte. Men gjet no, hvem ho fæk? — Saumen! tænt ingaang, ein Kastein laangt aav i hi Væra, i Harangur; 10, 12 Mile synnashve Hekkenfjel elle Hornela; — nei no hukka æ da — Lyberhøide hette da. Æ vifte, da va ein taa dei Sta'ane, for Trollfæringarne dansa aa spela. Na Brugmannin han heita Hendrik Paludan; ein forstinka aa dygdig Officeer, ein synða (agtværdig) aa jemeine Mann, ein Ekemann! Han helt igjaar aa idag Brydlaup mæ Brure, ho Katrine Elisabeth von der Rippe Heiberg. Men da maa være noko te Gjenta so heve so maange aa vatre Namn; Na detta hev æ haurt Able seie: ho e ei snilde Taus, ei Navtaus (udmærket Pige)! Sjaa aat, so ska du fjøl kunne seie, da æ ei forknøta (smuk) aa fjelge Jenta. Men der va Glæa aa Gaman, taa dei Ablemannna i Brydlaupsgarin paa Høvland den 17de Januar 1777. Raave aa Mann dei va istand, Guta aa Gjente dei va slybsvente; aa mafjen te Brudlaup hev der inkje vaare paa Høvland, sjaa der vart bygt, aa knapt der varta. Æ kom no slompandes in i Sogti'a, aa æ lyte støtælle littevetta, fo æ e Landbonde aat Bruremora aa hette Peer Joasen Tveit.

Mel.: F rjukandes Uver og fjukandes Vinb.

1. No heve æ fore i Aust aa i Vest, Baa te Lands aa te Vands, baa te Fots aa te Hest, So vidt aa so breit om i Væra; Men aldre so hev æ no haurt slikt et Bras, Slikt Larm aa slikt Bulber, slikt Staak aa slikt Stas; Na jøie, for æ vart forfæra!

2. Æg hadde fraa Frua — mi Eigar — ho Moer Faa't Baa, at æ stulde no kope mi For; Kvis inkje, so stulde ho sæljas. Da æ inkje godt, so aa rippa sit Bu, Na fara aa slakka mæ Kjæring aa Su; Men Pengeslump stulde her sæljas.

3. No fit æ slet inkje meir ligje mæ Britt, Før æ skulle ta me dan Reise darhit, Na mæsa mæ Frua om Jora.

V box 22:652

So sa, daa æ reiste: „Da seie æ dæ, Kjøp Jora: kvis infje
— i Seng ei te mæ: — De va baade stufje aa svaara.

4. Na tænk no, slikt va mæ ein harmelæ Smeit!
Slikt hæntest mæ infje, mæ æ va paa Tveit, Men dette æ
infje sku seia. No trur æ, æ hæve faat Qvinnfolkje Lag,
So mæsa aa snakka me Nat aa me Dag, Na slet infje
Granne kan teia.

5. Æ reiste nautvunjen fraa Kjøring aa Gar; Mi
Livsit før aldre æ slæpa so har, 3 Livro kvært Nardrag laut
trækje. So kom æ om Kvelden te Sie me Nau; Æ va so
utkjaaka, æ va so nær dau, Kor gla æ va, had æ vaa vætje!

6. Men net so æ kom no næ Baatin te Land, Æ
tykte kvar Jura ho sto uti Brand, So skaut dei aa dundra
mæ Stykkje. Æ veit infje, enten æ hjell helde kraup, 3
Fyrtuinje trur æ slet infje æ laup; Æ aarke slet helder
ei meire!

7. Æ las i ei Bok, heite Snor helle Snot; — Æ
huffa da infje! da æ like godt! Kong Magnus aa Sverre
dei sloges. Kong Magnus han tapte, aa drukna han var;
Kong Sverre vann Seier, han sto sæ so Kar; Om Norrikes
Rikje dei drojes.

8. Kong Sverre sat Lusa Kaupanger i Brand, For
Byfolkje hadde gjort Magnus Bistand, Han vilde no Staen
ei spare. Æ tænkte no at, de va deira Gjensær, Na at dei
no slet baa mæ Krut og Gjevær, Na Kaupang paanhyt
staar i Fare.

9. Æ trur no dar æ sjaa sex tusinde Nar; — Men
kors mæ, kor snarlæ den Tæ hengaar — Daa skaut dej
mæ Stein aa mæ Baaje. No tænkte æ, at dei so Kuler
aa Krut Paanhyt hadde fodra kverare herut. Æ tykte æ saag
dei for Auge!

10. Æ tænkte, kvar Jura dæ va ein Soldat, Æ helste
aa sagde: „Gokveld Kammerat!“ Na Hua dan helt æ i
Haanda. Daa infje dei svarte, daa blei æ so bleit, Æ
spraang aa æ laupte, æ bygste aa æ streik, Æ va me aa
give op Anda.

11. Dei skaut so da dundra i Hamra aa Fjel, Æ
saag, kor at Haagen, han sto rat paa hæ, Na Strikji ho
sprak — da va værre. No viste æ infje meir ut helle inn, Fø
Diro vart dæve, aa Augo vart blind, Æ ropte aa streik
paa Vorherre.

12. Æ tomte no om iblandt Brakje aa Myr, So
kom dar hitlaupande te mæ ein Fyr, Æ skvat vel 10 Alne
i Veire! „Go Aften!“ han sa no — da va ein Vylar —
„Du akka dæ kanskje vel heim te ein Gar?“ — „Te Hov-
land!“ — æ aarke infje meire.

13. „So følg mæ“, so sa han „æ vil ogsaa der“ —
„Men sei mæ no fyrst Du, kva æ her paa fær, Me de dei

so skjota aa dura?“ — „Fru Heiberg ho hælde no Bryd-
loup idag Te Trine, ei Gjente taa jilbaste Slag; Derfø dei
so mæsa aa tura.“

14. „Åven fær ho?“ — æ spurde — Han svarde
daa mæ: „Kom me mæ, so sta æ no syna han de, — Ein
Kastein, so bur i Haranger.“ — „Ka ha han aa gjære me
Gjentene her? Na æ dar slet jufje Smaatause meir der?
So kunne han reist te Stavanger.“

15. Æ tykte han svarte: „Smaatause fra Sogn Dei
æ so begjæræ, so Dyssen si Rogn For Russer, Ansiojer aa
Byter.“ — So lyte dei setja darføre ein Pin, At kvar no
kan holde seg uti sit Skjin, Na koke i Egelands Gryte.

16. Æ gjekk me Vylarin te Hovland aasta; Men
joie! kor æ vart useiele gla, Daa æg saag ho Frua i Stovo.
Æ helste, aa sa so: „Gokvel, Fria-Moer! Na heve no tu-
sinde Tak for issor!“ Na derme dei drog mæ i Rova.

17. Der gav dei mæ maange Slags Rette aa Smør,
De va no vist Slikt, so Viltysjen han gjor, Han gjære no
Alting fø Penge. Men kor da va gjøre, so smagte da godt,
Na inte veit jeg om da va kopt elle raat; Æ aat baate
mykje aa lengje.

18. Der krydde taa Storkarra uti kvar Kraa, Eindeil
va rauklædde aa somme va blaa, Men dei falla mæsa aa
tura! Na able va lystug, glamodig aa snild, Na Brudgom-
min, tru mæ! han Kar va aa gild, Has Auge dei sto hen
paa Brura.

19. Kvar Gjenta va pynta mæ Krambuestas, Dei va
no so fine so utmaala Glas, Na snøsla fraa Laanaa te
Toppin. Æ trur, at i Stodna dei barsorte gjekk, Dei heve
no lært utaa Turksjen den Skiff; Dei thne no infje ut Soffin.

20. Paa Haavve kveronnor eit Kvepsjehol bar, Om
Kvepsjene inne hel ute no var, Æ kan infje seia tilfulla.
Na somme dei hadde slikt Rabusje paa, So Pikkners-Hue
mæ Borene blaa; Eindeil tag dei raue aa gula.

21. Bagpartin taa Nafjen i Gaalve nehang, — Dei
kjame no infje i Soplinetrang, Mæ da dei so Gaalve kan
fegja; — Frempartin taa Staffin i Veire opsto, Da va so
aa thne baa' Sokka aa Sko; Æ annan Narsak ei kan segja.

22. Na nokre ei Skreppa paa Herane bar; Dei stikke
ful i den de Magjen ei tar, So heve dei Niste tebaka.
Turmauling, Stump, Aringle aa Lepse dei kann Vel gjøyma;
men Skreppa ho helt infje Bann; So hang no so flat so
ei Kaka.

23. Na able va stafa; men Brura, ja ho: Va væn
aa va fager; da spela aa lo Kvereinaste Læve paa henna,
Na Augo dei net so ei Vinkvedne jekk Men sær naar ho
Augo paa Brudgommin sekk; Kvar Flesjen va fila aa stura.

24. No undras æ infje, at Vylarin han foer Te Sogn-

dal aa fœt sœg ei Makje taa Moer, Fø Sognesmaatause dei ere So vene, so vakre, so bli aa so th; Da ska æ fotelje so fver Mann i By, So far dei nok Friare fleire.

25. Tvo spelte paa Fela, dei are ga paa Na dansa da beste, dei kunne formaa So Dore aa Bindauga rifte. Na Drugommin dansa mæ Brura i Ring; Æ trur no han slap te aa snu'ne omkring; Fø Fotaa aa brukje sjøl vifte.

26. So gav dei mæ Driffe i Kanne taa Søl; I somme va Mjs aa i somme va N; Der fattes ei Mat helle Driffa. Dei kom me eit Kjørelb, æ tru me ein Stamp; Daa Laakje kom taa, uf! daa blei der ein Damp. Dan Drykkjen dan kunne æ lika.

27. Dei strapta aa boffa, taa Glase dei drak, Na unde dele va da at infje dei sprak Na brann up baa Lever aa Lunge. Æ drak, naar dei gav mæ, eit Glas heller fleir; Daa blei æ so ørsten æ taals infje meir, Derpaa æ so tok te aa fjunge:

Egen Melodi.

Brur aa Drugom leba lengje,
Senjas vel i Sæt aa Sengje,
Spela beka lit so Baadn.
Al Ulukka vefke bliva,
Al Velsignelse Gud giva,
Nok taa Penga, nok taa Raadn.

Raadn aa Kjedne, da je Jora.
Guta, Gjente, da je Mora,
Eit i Nar, te Nare tvo;
Veist aa Kratur fry paa Boen,
Høie vantast ei i Voen;
Lev i Sunheit, Fre aa Ro.

Brur aa Drugom, adle Gjester,
Kævekaana, Kjøgemester,
Hovlands-Frua — Bruras Mor —
Kvær isar dei vare takka,
Lev Einføer i Lukka stor!

Æ ei trottar meir aa rime,
Fø æ lyt i dinna Time,
Luttle heimat te mit Huus.
Brur aa Drugom, heile Klatten,
Lev no lystig net so Katten,
Naar han spela seg mæ Muus.

Pris 10 Ore.

Tilfjells hos Theodor Rose, Smørsalmindeingen. Bergen.